

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 9CoCsp/32/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118330731  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:6118330731.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, Hradec Králové, IČO: 24 785 199, právne zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. G. XXX, o zaplatenie sumy 423,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 30. mája 2019 č.k. 3Csp/30/2019-59 takto

### rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia lehoty na plnenie priznanej pohľadávky **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi sa **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 423,17 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 423,17 eur od 17.12.2016 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Druhým výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o jej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 524 ods. 1, 2, § 565, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je svojim charakterom spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z predmetnej zmluvy plnil pôvodný žalobca, ktorý poskytol žalovanej úver vo výške 600,- eur. Žalovaná si svoje povinnosti z uzavretej zmluvy neplnila, pričom nesplácala úver spolu s príslušenstvom riadne a včas, z úveru zaplatila len 176,83 eur. Dlžná suma bez úrokov a poplatkov, ktorá je predmetom žaloby, predstavuje sumu 423,17 eur. Pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nadobudol žalobca, preto súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a okrem istiny priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy, ktorého výška je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., s účinnosťou od nasledujúceho dňa po postúpení pohľadávky v zmysle návrhu žalobcu. O nároku na

náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal ich plnú náhradu, nakoľko bol v konaní úspešný v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná a ako dôvod uviedla, že uvedenú sumu nemôže uhradiť naraz, v plnej výške, nakoľko jej to jej finančná situácia nedovoľuje a preto žiada, aby uvedenú sumu mohla splácať v splátkach vo výške 20,- eur.

5. K odvolaniu žalovanej zaslal písomné vyjadrenie žalobca, v ktorom uviedol s poukazom na ustanovenie § 363 CSP, že z podaného odvolania žalovanej nie je zrejmé, voči ktorému výroku rozsudku sa žalovaná odvoláva a z akého dôvodu, nevyplýva z neho žiaden zo zákonných odvolacích dôvodov a preto navrhujú v zmysle ustanovenia § 386 písm. d) CSP aby odvolací súd predmetné odvolanie žalovanej odmietol, nakoľko nemá náležitosti podľa § 363 CSP.

6. Krajský súd Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je (v napadnutej časti lehoty na plnenie) vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

7. Žalovaná nepodala odvolanie voči uloženej povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 423,17 eur s príslušenstvom, preto rozsudok v tejto časti voči žalovanej nadobudol právoplatnosť.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak prisúdenú sumu (423,17 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 423,17 eur od 17.12.2016 do zaplatenia) uložil žalovanej zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s poukazom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej.

9. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

10. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

11. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že ak súd pristupuje k autoritatívnemu rozhodnutiu (rozsudkom) o žalobe na peňažné plnenie (o aký prípad ide aj v prejednávanej veci), zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom je lehota troch dní, počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladá splnenie povinnosti v takejto lehote. Na každú jednu výnimku z pravidla musia potom existovať dôvody, ktoré je potrebné riadne odôvodniť, čo platí aj pri odôvodňovaní rozhodnutia, a to či už pre dlhšiu než trojdňovú lehotu, alebo pre povolenie splátok a určenie ich výšky a podmienok splatnosti.

12. Na základe ustálenej súdnej praxe je pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu; súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerne

zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa, pričom súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia; súd teda musí lehotu na plnenie určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami; záver súdu o splnení podmienok na určenie dlhšej lehoty na vykonanie plnenia ako tri dni od právoplatnosti rozsudku musí byť vždy náležite odôvodnený.

13. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je tiež pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla (resp. v časovom intervale takého rozpätie prekračujúcom nanajvýš nepatrne) a to i pri zohľadnení okolností získania žalovaným nespornej výhody (odkladu) už praktickým donútením žalobcu uplatniť právo na súde.

14. Žalovaná v podanom odvolaní žiadala prisúdenú sumu povoliť splácať v splátkach, poukázala pritom na svoje nepriaznivé finančné pomery, ktoré jej bránia zaplatiť priznanú pohľadávku žalobcu v súdom prvej inštancii určenej lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Tieto svoje pomery (ani v odvolaní) však žiadnym spôsobom nepreukázala, tieto sú založené len na tvrdeniach, preto odvolací súd uvedenú požiadavku nepovažoval za dôvodnú. Zároveň je potrebné dodať, že žalovaná svoje pomery, ktoré majú odôvodňovať ňou požadované povolenie splátok (v zmysle podaného odvolania) nepreukázala. Taktiež je potrebné uviesť, že ani v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní žalovaná nepreukázala, že od doby, ako prvýkrát požiadala o úhradu dlhu v splátkach, by žalobcovi poukázala čo i len čiastočné plnenie, doposiaľ z dlhu nič neuhradila, nepreukázala svoje osobné, majetkové, zárobkové pomery, ani v priebehu tohto sporu, ani po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie, resp. doposiaľ, žalovaná nepreukázala, že by dlh žalobcovi začala splácať.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že stranám sporu nič nebráni aj v rámci mimosúdneho rokovania dohodnúť sa možnosti plnenia aj v splátkach, samozrejme vo výške prijateľnej pre obe strany, na základe ich konsenzu, pričom odvolací súd vzal do úvahy doterajší laxný prístup žalovanej k plneniu svojich záväzkov, keď tejto nič nebránilo splácať doteraz svoj záväzok v takých splátkach, ktorých výšku samu navrhla a aké jej finančná situácia dovoľovala a tým dlh postupne znižovať, čo však neurobila a aj vo svetle takéhoto prístupu sa jej požiadavka na určenie splátky vo výške 20,- Eur mesačne javí ako neprímeraná.

16. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že princípu vyváženej ochrany práv oboch strán sporu i so zreteľom k okolnostiam vlastným tejto konkrétnej veci (s prihliadnutím k faktickému oddialeniu splnenia povinnosti podaním odvolania, tiež ku skutočnosti, že žalovaná od podania žaloby neuhradila dlh ani čiastočne) zodpovedá lehota na plnenie, ako je to uvedené v napadnutom výroku rozsudku v časti lehoty na plnenie, pričom bolo nutné zohľadniť aj čl. 16 ods. 3 Základných princípov CSP (zása reformatio in peius).

17. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Senát krajského soudu přijal toto rozhodnutí poměrem hlasů 3:0.

### **Poučení:**

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připouští (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).